

Pia

Bilen stoppede og Pia hoppede ud. Hun sendte en fingerkys til sin mor, som straks kørte igen. Bilen drejede ned ad grusvejen, og kort efter var den forsvundet. Nu, hvor bilen var væk, var der helt stille i skoven. Hun kiggede sig rundt. Det sene eftermiddagslys gjorde, at der var mørkt inde mellem træerne. Hun begyndte at gå, og kort efter stod hun ved den gamle skovhuggerhytte. Den lå stille hen i det dunkle tussmørke – der var ingen her. Hun tog i døren og åbnede den. En svag knirken lød, og hun skuttede sig en smule – gad vide, hvor de blev af. Hun havde bestemt aftalt klokken fire med dem. De kom nok. Hun satte sig ned foran kaminen og begyndte at tænde op.

Jeg hedder Pia, og jeg er 16 år gammel. Det er egentlig en temmelig skræmmende alder. Forældre og andre voksne siger altid, at det er den bedste alder i ens liv, men ikke for mig. Det er alt for besværligt. Se bare Jakob – kan han ikke bare bestemme sig til, om han kan lide mig eller ej – hvis ikke det var for den heks til Caroline, så var det her aldrig sket. Så havde jeg ikke stået i denne hytte nu.

Det er mig, der har samlet alle os venner, og på måde er det irriterende at være klikkens centrum, men nogen må jo holde sammen på os. Hvis ikke det var for mig, så var vi for længst gået fra hinanden.

Nej, jeg må hellere begynde fra starten af: Hele denne redelighed startede sidste uge, da vi var til fest hos en eller anden dum blondine

nede i byen. Vi var der hele slænget, og vi morede os, men på et eller andet tidspunkt endte det hele bare i kaos. Jakob var pludselig blevet meget fuld, og af en eller anden grund, som jeg ikke fatter, så begyndte han at råbe af mig, og til sidst slog han ud efter mig. Jeg blev enormt forskrækket og samtidig meget vred, så jeg bad ham om at skride ad helvede til, og aldrig vise sig for mine øjne igen. Åh Gud, bare jeg aldrig havde sagt det, for senere på aftenen fandt jeg ham på et værelse sammen med Caroline. De var nøgne og af en eller anden årsag, var Jakob forrevet i hele ansigtet. Jeg skreg højt, da jeg så dem, og jeg løb ud af værelset. Åh min gode Gud, hvorfor gjorde han det – jeg elsker ham jo, og han elsker også mig. Jeg har ikke talt med ham siden, men det må vi lave om på i aften. Jeg

vil bare så gerne have ham igen, på trods af det, han har gjort, han var jo også meget fuld. Hvis bare han også kunne tilgive mig, for i min vrede og sorg kastede jeg mig i armene på Søren, der lige var det, jeg behøvede på dette tidspunkt. Jeg vågnede op i hans seng, men jeg kan ikke rigtig huske, hvad der var sket. Han var heldigvis ikke vågen, og jeg

skyndte mig væk. Siden har jeg ikke talt med nogen af vennerne. Jeg har heller ikke været i skole. Hvad er det, som sker med mig. Er jeg ved at blive vanvittig – hvordan kan jeg elske en fyr, som har gjort noget så slemt mod mig – Jakob kom tilbage – sig undskyld. Og Søren...hvordan kunne jeg dog gøre det mod ham, mig selv og i højeste grad mod Jakob.

En bildør vækkede Pia fra sin døs. Hun måtte være faldet i søvn foran kaminen. Hun kiggede sig forvirret rundt, og så på klokken – den var syv. Shit, var de ikke kommet som aftalt, eller hvad var der sket. De skulle være kommet allerede klokken fem. Nu begyndte vennerne at komme, shit, det her skulle bare lykkes.

Der er nu gået en uge siden skænderiet, og jeg har stort set ikke talt med nogen siden. Vi har en aftale i vores klikke om, at vi mødes på neutral grund og får tingene talt igennem, hvis vi bliver uvenner. Vi har aldrig været uvenner for alvor før, så vi har ikke prøvet det i praksis, men vi lavede engang et løfte, og det har jeg tænkt mig at holde. Vi bliver nødt til at få talt det her igennem – alle syv, for jeg ved ikke, hvor meget de andre ved, og de har krav på at vide det.

Jeg har besluttet mig til, at vi skal mødes her i den gamle skovhugger klokken halv otte denne lørdag aften. Da det er mig, der har taget initiativet, er det også mig, der skal sørge for, at vi får talt ud, og ikke bare sidder tyste og ser på hinanden. Derfor vil jeg foreslå

de andre, at vi leger ”Sandhed eller konsekvens”, idet vi så kan blive nødt til at svare på hinandens spørgsmål.

Jeg har snakket med en flok rollespillere, som jeg spiller teater med på amatørscenen, og de har lovet mig, at de vil komme og skræmme os, således at vi kan blive bragt sammen og stå sammen mod ”det ukendte” – et klassisk trick fra mange gyserfilm. Problemet er bare, at rollespillerne er ikke dukket op som aftalt, så hvad nu? Måske må vi nøjes med at lege legen uden de ”skrækting”, som jeg havde forestillet. Jeg bliver nok nødt til at lave nogle ”konsekvenser”, som får nogen af de andre til at gå uden for alligevel – det kan jo være, at mine venner fra amatørscenen bare prøver at skræmme mig. De andre skal selvfølgelig ikke vide noget om, at de skræmmende

episoder, der indtræffer blot er ”fup” – Hvis de da indtræffer...

Det lyder måske lidt absurd, at vi skal blive venner igen ved at blive skræmt, men på en eller anden måde, så tror jeg, at det virker.

Det ser man jo i så mange film, og jeg er en

stor ynder af film. Måske kan vi grine af episoden bagefter, og måske griner vi også af det, som skete til festen – hvis der da er noget at grine af. Nej, stop! Jeg vil ikke begynde at græde igen.

Katrine er min bedste veninde. Vi er næsten altid sammen, men denne uge har det været anderledes. Vi har overhovedet ikke talt sammen siden festen. Hvorfor ved jeg egentlig ikke, men hun har ikke været hjemme, når jeg har forsøgt at ringe til hende. Hun er utrolig klog, læser meget, og hun interesserer sig for mange mærkelige ting. Jeg forstår dem egentlig ikke, men det lyder

meget spændende, når hun taler om dem. Katrine er en stille pige, når der er mange forsamlet. Jeg tror hun lider af en eller anden frygt for mange mennesker, da hun så mister overblikket – Katrine kan nemlig godt til tider blive temmelig forvirret. Hun er nu ellers en dejlig pige, som man ved, hvor man har. Hun laver ikke de store udsving, og det passer mig fint. Hun er på en eller anden måde uskyldigheden selv.

Jakob var min kæreste indtil den skæbnesvangre fest i sidste uge. Hvordan kunne han gøre det, og hvordan kunne jeg gøre det? Jakob er en lækker steg, der har stil og altid går i det sejeste tøj. Han er den hotteste fyr i byen. Nogle vil måske sige, at han er en rigtig popdreng, men under hans til tider kolde

overflade gemmer der sig, en fantastisk kærlig fyr. Han vil gerne virke cool, men jeg ved bedre. Vi har ikke været i seng sammen endnu, men det er vist bare et spørgsmål om tid. Jeg er ved at være rede, så kommer han tilbage, er jeg klar. Åh, Jakob, jeg vil gøre alt, for at få dig tilbage.

Søren er en mystisk fætter. Jeg har aldrig set noget specielt i ham, da jeg egentlig altid har betragtet ham som overfladisk, og derfor undrer det mig, at jeg vågnede op hjemme hos ham den dag – bare jeg kunne huske, hvad der var sket. Søren er ellers en damernes mand, og han har

haft mange kærester. Han har næsten samme smag som Jakob, som han har taget flere kærester fra. Dette gik da også Jakob på, men efter han fik mig, var det ikke længere noget problem – der var ingen risiko for, at jeg hoppede på ham – eller hvad. Bare jeg kunne huske, hvad der var sket.

Caroline er en sæk. Hvad mere er der at sige? Jeg plejede egentlig at synes, at hun var meget sød og rar, men efter den episode med Jakob kan jeg ikke tilgive hende. Hvordan kunne hun? Hvorfor var Jakob forrevet i hovedet? Hun må virkelig have en brist et eller andet sted.

Caroline er den der type, der tror, at hun er vildt alternativ, uden at være det. Det er

selvfølgelig noget, der startede, mens hun gik på efterskole, så nu går hun rundt i mørkt tøj, og prøver at se ud som om, at hun hader alle mennesker. Det er kun meget sjældent, at hun smiler nu om dage, men det er selvfølgelig heller ikke særlig sejt – puha, møgsæk. Før i tiden var hun ellers meget sød, og vi legede meget sammen som små, men vi er gledet fra hinanden – heldigvis.

Casper er smule ældre end os andre, og han er lige blevet student. Han er meget snakkende, og generelt en sød fyr, som man kan betro næsten alt til. Jeg er dog aldrig kommet vildt tæt ind på ham, men det kommer sikkert en dag, hvis vi får mulighed for at tale sammen alene. Vi danser dog tit til festerne, og er eksperter i at more

os. Han er tilliden selv, idet han er som en rar bamse, man ikke kan undgå at holde af. Hvor jeg kender ham fra ved jeg faktisk ikke, men det er ikke så længe siden, at vi begyndte at hænge ud sammen.

Jeg tror, at han er lidt forelsket i Katrine – synd for ham, at hun ikke er interesseret. Han fortjener hende ellers.

Pia er 16 år gammel og går i 1G på byens lokale gymnasium. Hun bor hjemme hos sine forældre, som hun egentlig har et godt forhold til, når de ellers forstår hende. Hun mener, som de fleste andre teenagere, at forældrene absolut intet fatter, og lillebroren på tolv er selvfølgelig verdens største mægunge.

Pia betragter sig selv som klikens midtpunkt. Om hun er det, er et godt spørgsmål, men hun er ret overbevist om, at det er hendes skyld, at de holder sammen, og derfor er det også hendes pligt, stadig at sørge for det.

Ellers er Pia en dagdrømmer, der har en masse planer, der som oftest ikke bliver ført ud i livet, da hun er bange for at påtage sig for store byrder – hun kan godt lide, at tingene er simple og ligetil. Derfor passer den nuværende situation hende absolut ikke, da alt pludselig er uden for kontrol. Både at hun ikke ved, hvor hun har sine venner, men også at rollespillerne som aftalt ikke er dukket op. Hun prøver for alt i verden at bilde sig selv ind, at hun har styr over situationen.

Kontakten til rollespillerne kommer fra den lokale amatørscene, hvor Pia spiller teater. De øver en gang om ugen, og her føler Pia, at hun kan få lov til at opleve nye spændende verdener, og det har hun til tider brug for. Det er en form for modstykke til den ellers sikre verden, som hun ønsker at leve i – måske fordi teaterverdenen på en måde også er sikker, da den er konsekvensløs. Hun er en af amatørscenens dygtigste skuespillere, og hun drømmer om en dag, at blive professionel. Dette skuespillertalent udnytter hun også ofte i dagligdagen, når hun skal overbevise folk om, at alt er under kontrol – sikkert også denne aften. Hun kan dog til tider også finde på diverse practical jokes som den, hun har tænkt sig denne aften, og hun har tit narret sine venner på lignende måder. Pias logik og situationsfornemmelse kan til tider godt være helt hen i vejret.

Jakob

Jakob sparkede bandende til stenen, hvorefter han løftede sin væltede cykel og tog et blik på skaderne / satans / hjulet var bøjet, så han kom ikke meget længere på denne måde. Han måtte hellere ringe til sin far, og få ham til at køre sig de otte kilometer ud til hytten. Han stak hånden i lommen og ledte efter mobiltelefonen / endnu engang / Satans. Han havde glemt sin livsvigtige mbiltelefon. Arrig og temmelig frustreret begyndte han at gå. De andre måtte finde sig i, at han kom lidt for sent.

Hvorfor helvede skal det hele også blive sådan noget lort, hver gang der sker noget, som er en smule fedt for mig. Se nu bare hvilken frygtelig ballade alt dette medførte. Det er sgu da ikke min skyld, at Caroline begyndte at trække tøjet af mig. Vi lå der og snakkede, da hun begyndte at flirte helt vildt og stak hånden ned i mine bukser – for fanden da, man er sgu da en mand et eller andet sted!

Nå ja, jeg må vel hellere starte ved begyndelsen. I sidste weekend var vi til fest nede i byen hos en eller anden dum sæk fra Katrines klasse. På trods af, at alle odds var imod det, blev det faktisk rigtigt sjovt, og det endte med, at jeg fik drukket mig kanonstiv og fik vist også røget et par fede sammen med nogle 3G'ere. Jeg kan huske et eller andet om, at Pia, min kæreste, begyndte at skælde mig ud, fordi hun mente, at jeg havde drukket for meget. Gu havde jeg havde jeg da ej! Men

hun gik helt amok, og til sidst bad hun mig om at skride af helvede til. Hvorfor, kan jeg egentlig ikke huske, men det er også ligemeget. Jeg blev ærligt lidt ked af det, men det fortjente hun sgu ikke at se, så jeg satte mig ind i et soveværelse med en flaske gin. Kort efter kom Caroline derind. Vi sad og snakkede længe sammen, samtidig med at der blev mindre og mindre i flasken. Jeg ved ikke helt, hvad der skete, men Caroline har jeg altid haft lyst til, og da hun begyndte at lægge an på mig, kunne jeg ikke sige nej. Det er fedt at blive forført, og det var absolut det der skete den aften. Jeg kan faktisk ikke huske om det var godt eller ej, for jeg kan ikke huske ret meget, før Pia pludselig kom ind i rummet. Hun blev rasende – for fanden, det var sgu ikke med vilje. Det var Carolines skyld, og Pia kunne bare lade være med at bede mig om at skride. Hun løb ud af rummet. For at trøste mig selv og glemme den dårlige samvittighed

var jeg kold og gik ind til Caroline igen. Vi blev enige om at skride, og vi endte på en eller anden legeplads, hvor vi gjorde det et par gange i løbet af natten.

Jeg vågnede tidligt næste morgen i et legehuse. Caroline var skredet, og det eneste spor af hende var et hjerte, der var revet midt over, som var tegnet i sandet. Jeg tog hjem, og da jeg kom ind på mit badeværelse, fik jeg et megachok – jeg var forrevet i hele ansigtet – hvad fanden var der foregået?

Jeg har ikke talt med Pia siden festen. Jeg ved ikke helt, hvad jeg skal sige til hende, og desuden skal hun nok kontakte mig, når hun er rede. Det samme gælder sgu nok for Caroline – jeg ved ikke, hvordan jeg skal tackle det her.

Ganske rigtigt har Pia taget initiativ til noget. Hun har fået en eller anden åndsvag ide om,

at vi skal mødes i den gamle skovhuggerhytte ude i skoven og diskutere tingene igennem. Jeg fik et brev fra hende den anden dag, hvor hun bad mig og de andre venner om at komme derud. Vi lavede engang et løfte om, at vi skulle mødes og snakke tingene igennem, hvis vi blev uvenner – for fanden, vi var fulde og det var bare for sjov – det var sgu da ikke seriøst dengang. På den anden side, så må jeg nok hellere dukke op, da det hele på en måde er min skyld.

Men hvorfor fanden har hun skrevet til de andre? Er det ikke en sag mellem mig og hende?

Jakob begyndte at få ondt i fødderne af at gå. Han sparkede ud efter nogle visne buske, og bandede indædt mod hele verden. Sveden piblede let frem på hans pande. Han fortsatte ind af den lille grusvej og kunne skimte noget lys, der flakke inde mellem træerne. Hans hjerte begyndte at hamre, alt blev hvidt omkring ham et kort øjeblik – han så lyset tættere på. Han løb mod det. Nu var det hele rødt. Pludselig stoppede han op, og han genvandt kontrollen.

Den anden dag hørte jeg et rygte om, at Pia havde sovet sammen med Søren efter festen. Hvordan fanden kunne det gå til? og hvad bilder han sig egentlig ind?!? Hvorfor sker det altid for

mig, at Søren tager dem jeg holder af fra mig? Jeg ved ikke hvor mange gange den dreng har taget en kæreste fra mig. Jeg finder mig snart ikke i det længere – ikke Pia! Jeg slår fandeme den dreng ihjel, hvis han ikke giver

mig en god forklaring. Jeg glæder mig allerede til at se ham ligge i græsset og lide. Det er faktisk det, jeg har besluttet mig for, at denne aften skal gå med. I aften skal de andre finde ud af, hvem Søren virkelig er, og hvem der bestemmer. Søren dit dumme svin! Du skal komme til at lide, og I andre med! Nej, hvordan kan jeg dog tænke sådan?

Pia er min kæreste – eller måske nærmere var. Hun er en fantastisk pige, der er god til mange ting, men problemet med hende er, at hun er forbandet nærtagende. Det er som om, at hun tager al ting alt for alvorligt. Jeg elsker hende ekstremt højt, men jeg kan bare ikke finde ud af mig selv for tiden. Da jeg var sammen med hende tror jeg ikke jeg værdsatte hende, men nu kan jeg ikke lade være med at tænke på hendes søde, drilske smil og hendes evige

Katrine er Pias absolutte slyngveninde. De ses ofte sammen og jeg holder utroligt meget af hende. Jeg har kendt hende i mange år, men alligevel er jeg først kommet ind på livet af hende her det sidste års tid, efter jeg blev kæreste med Pia. Katrine er utrolig kompliceret og en meget mystisk pige, som jeg næppe kender det

De er jo mine venner. Åh, Pia kom tilbage til mig. Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre uden dig, men det må vel være slut mellem os. Hvordan kan du nogensinde tilgive det, jeg gjorde mod dig...? På den anden side, så var du jo sammen med Søren. JEG SLÅR HAM IHJEL!! – Nej, det kan jeg jo ikke. Det tør jeg jo ikke.

omsorg og pylren om mig. Pia er tryghedsnarkoman, men jeg tror faktisk, at det er det, der gør, at jeg er så vild med hende. Hun har været et trygt og fast holdepunkt i min tilværelse – havde jeg ikke andre, kunne jeg altid tage hen til hende. Hun er en simpel pige, der kan sætte mine egne komplicerede tanker lidt i relief. Vi har ikke været i seng sammen endnu, men måske sker det snart, hvis vi da ellers finder sammen igen.

inderste af. Hun bruger meget tid på at læse underlige bøger, men hun kan tale om dem i timevis, og til tider lyder det faktisk spændende, det hun fortæller. Vi taler egentlig meget sammen til festerne, og på det seneste er vi også begyndt at besøge hinanden som venner. En hyggelig udvikling, som Pia dog ikke er meget for – hun er vist lidt misundelig. Det er nu egentlig helt uden

grund. Nok er Katrine en fantastisk pige, men vi er alt for forskellige til at kunne få et forhold kørende. Jeg vil dog gerne indrømme,

at jeg er lidt tiltrukket af hendes uskyldige sensualitet engang imellem.

Engang var Søren min bedste ven, men den tid er ved at være slut. Jeg har indset, hvad det er, han er ude på. Han vil gøre alt, hvad han kan for at ødelægge mit liv. Hver gang, jeg har fået mig en kæreste, ødelægger han det. På en eller anden måde er han altid sammen med dem, jeg holder af, således at det går galt for mig. Hvorfor? Hvad har jeg gjort ham?

Efter næsten et år med Pia, troede jeg, at han havde lært noget, men nej. Nu er det for sent for ham. Han skal lære af sin ondskab, og bøde for det, han har gjort. Søren, din tid er forbi. Det eneste, der er tilbage for dig, er at angre! Du skal angre, at dit liv er perfekt, når mit efterhånden er blevet et helvede – det er din skyld!!!

Caroline er en mystisk pige. Hun har altid været en stille og egentlig en forholdsvis kedelig pige. Hun holdt sig meget i baggrunden i folkeskolen, men efter hun kom på efterskole i 10. blev alting anderledes. Jeg så hende ikke meget det år, og da hun vendte hjem var hun en ny pige. Hun har fået en udstråling og sensualitet, som hun ikke har haft før. Hun har fået egne holdninger og er blevet mere selvstændig. Så

selvstændig, som man nu kan blive på en efterskole, hvor kammeraterne pådutter en de rigtige holdninger med tjald og lignende.

Jeg ved ikke helt, hvorfor jeg var sammen med hende, men hun er blevet umulig at modstå. Nogle vil måske kalde hende en alternativ sæk, men der er noget i hende, som jeg ikke kan forklare – også selvom hun egentlig er meget anderledes end mig.

Casper er den ældste af os venner. Jeg kender ham ikke ret godt, men han virker som en flink fyr. Det, at han er ældre end os andre, gør, at han til tider kan

virke arrogant overfor os. Som om at han vil vise en bedrevidende, som han ikke har. Det er dog kun sjældent, at denne side kommer til udtryk. Generelt snakker han

ufatteligt meget til festerne, men ikke så tit med mig. Pigerne har vist et eller andet "venindeagtigt" sammen med ham. Gad vide om han er bøsse? Ja, det kunne lige passe til ham. Han er alt for sensitiv til at være mand.

Føj for fanden!...men på bunden er han nu god nok, og jeg har vist nok også set ham være sammen med en pige engang, så det er nok bare mig, der overfortolker.

Jakob er 17 år og går i 1.HH på en handelsskole i nærheden. Han bor sammen med sin far og lillebror i et lille hus. Moren døde af kræft for nogle år siden, hvilket tog ufattelig hårdt på ham. Før morens død var han en glad og udadvendt dreng, men efter det lukkede Jakob sig meget ind i en hård skal af følelsesblokader. Dengang moren døde, fik Jakob aldrig talt om det med nogen, og det er først nu, at de ubehagelige oplevelser er ved at komme frem i lyset. Jakob er blevet sendt til psykolog af sin far, da han efterhånden er blevet svær at have med at gøre derhjemme, og nægter at hjælpe til med noget og tale om problemerne. Jakob mener ikke selv, at der er nogen grund til at tale med en åndsvag psykolog, da han absolut ingen problemer har.

De fleste opfatter Jakob som en overfladisk popdreng, der går i trendy tøj og egentlig ikke indeholder noget særligt, men under overfladen er han ufatteligt følsom – noget som morens død har gjort svært at håndtere. Faktisk har han efterhånden udviklet sig en mere eller mindre til psykopat i forsøget med at håndtere følelserne. Han har brug for en sydebuk, og den har han fundet i to ting: Søren, som han er overbevist om, bevidst prøver at ødelægge hans liv, og De Højere Magter, som han mener tog moren fra ham.

For at hævne sig over de ånder, der fjernede hans mor, er Jakob begyndt at læse okkulte skrifter, så han en dag kan vide nok, til at få sin hævn. Derudover har han udtænkt en grusom hævn over Søren, som han regner med at udføre denne aften, hvis ellers samvittigheden tillader det.

Katrine

Katrine åbnede døren til cykelskuret og fandt sit gamle vrage af en cykel frem. Hun trak den ud i indkørslen, hvor hun betragtede den et øjeblik – jo, den kunne vist godt klare at køre de ti kilometer ud til hytten. Der var så småt ved at blive mørkt, så hun løb ind og hentede et par cykellygter. Det var egentlig meget rarere at cykle uden, men hun vidste, at hendes mor ville få endnu et raserianfald, hvis hun opdagede, at hendes datter kørte uden lys. De kunne jo altid slukkes senere.

Mit er navn Katrine, og jeg er 17 år gammel. Der er mange, der siger, at det er hårdt at være teenager, men det er alle andre vel. Jeg har det fedt med at være den jeg er og have min alder. Der er selvfølgelig altid ting, der kunne være bedre, men hvordan ville verden være uden drømme – tja, drømme er måske den vigtigste funktion et menneske har – det er det, der adskiller os fra dyrene, tror jeg.

Drømmeverdenen har altid interesseret mig, og generelt bruger jeg meget tid i andre verdener. Det lyder måske specielt, men med det mener jeg bøger. Jeg elsker at læse, og de mange bøger får mig hen til et sted, hvor jeg gerne vil være. Det er rart at lære fremmede steder at kende og fremmede ting tiltrækker mennesket, men samtidig bliver vi skræmt af det – hvorfor er det sådan?

Mange mennesker har sikkert den opfattelse,

at jeg er en stille og kedelig pige, men det skyldes vel sagtens, at de ikke kender til den verden jeg lever i. På overfladen er jeg den pligttopfyldende, smilende pige, men inden i mig selv er jeg en helt anden. Jeg er min egen verdens herre. Jeg lever et liv, som ingen kender til. Dette liv findes mange steder. Det findes i mine tegninger, de bøger jeg læser og i virkeligheden. Der er mange ting, som Pia, min bedste veninde, ikke ved, og sikkert aldrig kommer til at vide.

Angående Pia, så har jeg ikke talt med hende i en uge. Efter festen i sidste uge tror jeg bare, at hun har siddet på sit værelse. Jeg har prøvet at ringe til hende, men hun har ikke taget telefonen – hvad er det dog, der nager hende så inderligt?

I sidste uge var vi til fest hos en pige fra min klasse, som jeg egentlig ikke har noget med at gøre ud over klassen. Jeg havde fået lov til at tage mine venner med, og jeg regnede med, at

det skulle blive alle tiders fest, men et eller andet gik galt. Jeg fattede ikke helt hvad der foregik, for jeg havde siddet og snakket længe med Casper. Pludselig kom Pia tudende ud fra et soveværelse. Jeg skyndte mig hen til hende og forsøgte at finde ud af, hvad der var i vejen. Det var næsten umuligt at forstå, hvad hun sagde, men det var et eller andet med Caroline og Jakob. Havde Jakob været sammen med Caroline – hvor kunne han? Han er jo kæreste med Pia. Jakob sammen med Caroline? De passer jo ikke sammen. Hvis Jakob skulle passe sammen med nogen, så var det mig. Ja, det er frygteligt, men jeg er håbløst forelsket i min bedste venindes kæreste.

Katrine slukkede lygterne. Hun var nu inde i skoven og sænkede farten, så hun kunne høre skovens lyde. Inde mellem træerne var der en eller anden lyd. Hun stoppede cyklen helt og trådte af. Hun lyttede et øjeblik, men der var ingen lyd nu. Hun kiggede lidt rundt, men her mellem træerne var der mørkt. Hun kravlede op på cyklen igen og begyndte at cykle videre mod hytten.

Hvordan kan det være, at det meste af vores liv handler om facade. Det er som om, at alle folk har en forhåndstilling til mig, som siger, at jeg er en sød pige, der aldrig gør noget forkert. Sådan er jeg bare ikke. Det kan godt være, at jeg virker sådan på de fleste folk, men de skulle bare vide. Det er som om, at jeg har en skyggeside, som ingen kender til.

Jeg var selvfølgelig vildt ked af det hele på Pias vegne, men et eller andet sted kunne jeg ikke lade være med at fryde mig lidt – hvis dette nu kom til at koste deres forhold, så kunne det være, at jeg kunne få ham – nej, Katrine, sådan må du ikke tænke.

Længe sad jeg og trøstede Pia, og efterhånden kom hun til sig selv igen. Problemet var bare, at nu ville hun ikke snakke om det. Jeg prøvede inderligt, at finde ud af, hvad der helt præcist var sket, men hun nægtede at tale om det. I stedet begyndte hun bare at drikke inderligt meget, og hun blev så fuld, som jeg aldrig før har set hende. Jeg prøvede ihærdigt at få hende til at tage hjem, men forgæves – til sidst tog jeg selv hjem

Jeg er ikke altid den pæne smilende pige. Faktisk er jeg utrolig fascineret af det kolde, mørke og dystre. Som om, at jeg kan finde en anden verden, end de trygge omgivelser, jeg normalt har. Ofte sidder jeg på mit værelse med mørke stearinlys og ondt musik og drømmer mig væk til et sted, som jeg knap nok tør tænke på, det både skræmmer og fascinerer mig.

En gang har jeg været tættere på denne verden, end jeg nogensinde har været før. Jeg var taget hen for at besøge Søren for at låne nogle cd'er af ham. Da jeg åbnede døren kom han ud iført jakke. Han fortalte mig, at han var på vej ud i skoven, og om jeg ville med. På vejen fortalte han mig noget, som jeg aldrig havde troet om ham. Han var på vej ud i skoven for at købe Speed af nogle lokale dealere. Jeg syntes det lød spændende, så jeg tog med. Vi købte noget af de mystiske pushere ude i skoven, og vi fandt en lysning i skoven, hvor vi satte os ned på et par våde træstubber. Søren fandt et spejl frem og sniffede det hvide pulver, hvorefter han rakte det til mig. Jeg tøvede et øjeblik, men tog så sugerøret op i næsen og sniffede.

Jeg har aldrig oplevet noget så fantastisk. Det virkede som om, at mine sanser var forstærkede, og det var som om, at jeg var ét med de drømme, jeg altid har haft. Jeg følte det som om jeg fløj, og det samme gjorde Søren. Vi faldt om halsen på hinanden og

begyndte at udforske hinandens kroppe. Det føltes helt rigtigt, selvom jeg på ingen måde er forelsket i ham – det var bare som om at situationen gjorde det rigtigt. Det ene stykke tøj faldt af efter det andet, og snart lå vi nøgne i det våde efterårsløv. Vi gjorde *det*, og tid og sted flød sammen til én stor ting, som jeg aldrig vil kunne beskrive med de rette ord. Det eneste jeg husker tydeligt, var den ugle der lettede fra et af træerne og kredsede over lysningen et kort øjeblik, før den fløj væk mod et ukendt mål. Det var den første gang for mig, men jeg har intet fortrudt. Vi kom langsomt til os selv, og det hele var bare fantastisk. Der var noget, der helt var forandret mellem Søren og jeg, men samtidig var alt som før. Vi gik hver til sit med et smil på læben. Jeg er stadig ikke forelsket i ham, men alligevel drømmer jeg om, at gentage successen med ham igen.

Pia er min bedste veninde. Vi har kendt hinanden siden vi var ganske små, men alligevel er der mange ting, hun ikke ved om mig. Hun tror, at jeg er den stille pige, der laver mine lektier og som aldrig gør noget dumt. Jeg tror, at det er det der gør, at jeg er så gode venner med hende,

for Pia er tyghedsnarkoman. Har hun ikke situationen under kontrol, har hun det dårligt. Efter festen i sidste uge, tror jeg at hun har det virkelig dårligt. Det var også synd for hende, at Jakob skulle havne sammen med Caroline. Jakob og Pia var godt nok blevet en smule uvenner tidligere på aftenen, men alligevel?

Selvom Pia har lukket sig inde, er hun nu ved at bløde op. Hun har sendt et brev til mig, hvor hun beder mig om at komme ud i skovhuggerhytten her i aften. Det er noget om, at alle vi venner skal tale tingene igennem på neutral grund. Det løfte aflagde vi engang, men det var vist bare for sjov. Pia har

åbenbart taget alvor af det, og nu skal vi mødes – gad vide hvordan det kommer til at gå. Jeg synes det er lidt åndsvagt – en smule barnligt måske. Pia kunne godt finde på at lade os alle sammen lege ”sandhed eller konsekvens”.

Jakob er ufattelig charmerende og temmelig ligetil – det burde egentlig skræmme mig, men jeg trænger sikkert til noget fast i min ellers kaotiske tankeverden. Nogen vil måske kalde Jakob for overfladisk og en popdreng, men det er kun fordi, de er snævertsynede og ikke kender ham.

Jakob har jeg egentlig kendt i mange år. Vi gik i børnehave sammen og parallelklasse i folkeskolen. Vi har aldrig været nære venner, men vi hilste da på hinanden og havde da

også lidt kontakt. Jeg har altid haft lidt ondt af ham, for hans mor døde, da han gik i 6. klasse, hvilket vist tog ret hårdt på ham. Det er først efter at Pia er blevet kæreste med ham, at jeg har lært ham godt at kende – for godt vil jeg mene, da jeg nu er temmelig håbløst forelsket i ham. Vi har ofte siddet og snakket sammen til festerne. Hvis bare ikke han var Pias kæreste, ville det hele være meget nemmere.

Tænk sig, jeg har altid betragtet Søren som en stille, lidt kedelig type, som jeg dog altid har holdt meget af, men efter episoden i skoven har jeg lært en helt ny side af ham at kende. Noget som faktisk minder meget om mig. Jeg havde aldrig drømt om, at han var sådan en knægt, der tog stoffer og den slags – hold kæft, hvor var det fedt.

Jeg ved ikke helt hvorfor, men jeg kan ikke lade være med at tænke på det, vi gjorde ude i lysningen i skoven. Det var perfekt, men alligevel elsker jeg ham ikke, som andet end en ven – jeg vil dog gerne gøre det med ham igen. Elsker jeg ham eller ej? – Hvad sker der med mig? Søren er ellers en kvindebedårer, hvilket jeg aldrig helt har forstået, da han egentlig altid har virket kedelig – måske

forstår jeg det bedre nu?

Caroline er rigtig svær at blive klog på. Før i tiden var hun en ”pæn” pige, der aldrig gjorde noget forkert, og alle forældre elskede, men efter hun kom på efterskole blev hun meget anderledes. Hun begyndte at gå i flippet tøj og have alle de holdninger, man burde have. Jeg misunder hende utroligt meget efterskoleåret, men det har også fået mig til at kunne lide hende

mindre. Hun er blevet langt mere påtaget, men jeg tror dog, at det er noget, der går over igen.

Jeg kan ikke rigtig tilgive hende, at hun var sammen med Jakob til festen – både fordi jeg elsker ham så højt, og at hun gjorde det mod Pia. På den anden side, så er det menneskeligt at fejle.

Casper er en ufattelig sød fyr. Det er vist det mest rammende, man kan sige om ham. Jeg har ikke kendt ham så længe, men vi er blevet rigtig gode venner, som kan tale om næsten alt. Han er lidt ældre end os andre, men det generer mig nu ikke. Han er den type, man føler, man kan betro alt til, og godt ved, at det ikke kommer videre.

Hvorfra vi kender hinanden er egentlig et godt spørgsmål, men det er vist startet til diverse fester. Casper snakker ufatteligt meget, og det

er til tider svært at få ham til at holde op igen – det er dog en del af charmen ved ham. Jeg elsker at sidde og nusse ham, og han masserer mig til gengæld. Han er den type, man burde være forelsket i, men det er ikke sket. Hvorfor ved jeg ikke, men vi er blot gode venner.

Han er en fantastisk fyr, men jeg ved ikke, hvad det er der afholder mig fra at elske ham som mere end en ven. Måske er det bare, at jeg er bange for at kaste min kærlighed på en ny. Måske skal jeg bare prøve at være sammen med ham. Hmm, underligt?

Katrine er 17 år og går i 1G på byens lokale gymnasium. Hun er den type, der lever et meget tilbagetrukket liv, som mange anser for kedeligt og indelukket. I virkeligheden drømmer hun sig langt væk, og lever et dobbeltliv – der er den side, som folk kender, og så er der den virkelige Katrine – pigen med de vilde ideer og store drømme. En slags Laura Palmer fra Twin Peaks om man vil. Hun er ret sky, og bruger meget tid i de fantasiverdener, hun finder i de ufatteligt mange bøger, hun læser. Dette medfører, at hun ved en frygtelig masse om både nyttige og ligegyldige emner.

Katrines største problem er nok i bund og grund hendes facade. Hun tror at det er bedst, at folk ser hende på en måde, som de vil synes om, og ikke som hun virkelig er. Generelt er Katrine meget forskellig, alt efter hvem hun er sammen med.

I forhold til sin familie har Katrine det godt. Faren er død for mange år siden, men det er ikke noget hun tænker så meget over. Moren er måske en smule for beskyttende og nervøs, hver gang hendes lille pige skal noget. Måske er det meget sundt, men Katrine er dog en smule træt af det, og gør en sport ud af at trodse hende – dog mest når hun ikke ser det, da hun ikke vil se sin mor såret. Generelt er Katrine ufattelig sød og venlig, og har ofte svært ved at se noget ondt i andre mennesker.

Søren

Søren tog sin jakke fra knagen. Han tog den over sig, og kiggede et kort øjeblik ind i spejlet. Hans øjne var en smule røde, men det måtte han finde sig i. Han fandt sine cykellygter frem og gik ud af hoveddøren. Ude i garagen rodede han efter kontakten som på en eller anden mystisk måde var blevet væk. Endelig fandt han den, men den virkede ikke. Pæren var nok død. I stedet tændte han sin lygte, og i det svage skær fandt han frem til cyklen. Hovedpinen begyndte let at melde sig, men han ignorerede den. I stedet baksede han cyklen ud og steg op på den. Dette skulle blive en lang aften. Han trådte til i pedalerne og begav sig ud på den ti kilometer lange tur ud til hytten – ud i mørket.

Jeg hedder Søren og er 16 år gammel. Det er den alder, hvor man siger, at man skal leve livet, glemme bekymringerne og i stedet glæde sig over, at man er til. Jeg prøver så vidt, det er muligt, men af og til kan det godt være svært. Det er som om, at det ikke er accepteret at have rigtige bekymringer, når man er teenager – det kan altid undskyldes med, at man er ung og naiv.

Jeg bor i en lille skodby, hvor alle kender i hinanden. Nogen synes at det er fedt, men ikke jeg. Hvorfor skal alle folk altid vide alt om en? Hvorfor er det ikke tilladt at have hemmeligheder over for nogen. Jeg prøver så vidt muligt at leve et liv, som folk kan forholde sig til, men alligevel er der sider af mig, som ingen kender noget til, og jeg vil

ønske, at de aldrig kommer til at kende til.

For mange teenagere er det med at komme i kontakt med det modsatte køn et problem, der optager meget af deres tid. Sådan er det ikke for mig. Hvorfor forstår jeg ikke, for jeg har absolut de samme drifter som alle andre – jeg bekymrer mig bare ikke så meget om det. Måske er det fordi, jeg altid har haft temmelig let ved at score piger, og charmere dem på bedste vis. Jeg har haft mange engangsaffærer, men det er aldrig blevet til noget fast – jeg har aldrig rigtig haft lyst, selvom pigerne ofte næsten har ligget for mine fødder. Det er ikke fordi, jeg gerne ville såre dem eller noget, men mange pigehjerter er knust på grund af mig – sad but true.

Hvad mit forhold til piger angår, så ved jeg ikke helt, hvorfor jeg har det sådan. Måske

leder jeg efter den rette at kaste mit kærlighed over. Hvis bare jeg havde en idé om, hvem det kunne være. Jeg kan ikke helt finde ud af, hvad der foregår i mit hoved lige nu, for jeg har på det seneste rodet mig ud i noget frygteligt lort med nogle af mine venner. Normalt er jeg ikke sammen med folk, jeg kender godt, men på det seneste er det sket to gange.

Den første af de to gange, var for et par uger siden, da Katrine kom over til mig for at låne nogle cd'er. Jeg var på vej ud af døren, for jeg havde en aftale med nogle folk ude i skoven om, at jeg skulle købe noget amfetamin af dem. Jeg spurgte om hun ville med. Hun blev tydeligt overrasket over, at jeg tog stoffer, men hun ville gerne med. Vi kom ud i skoven og tog stoffet. Vi blev ekstremt høje, og jeg

fik set sider af Katrine, jeg ikke troede eksisterede. Det virkede som om, at hun kommunikerede med skoven selv. Det virkede rigtigt det hele, og vi faldt om i skoven og begyndte at kysse. Det blev mere og mere intentst, og vi begyndte at udforske hinandens kroppe. Det er det bedste sex, jeg nogensinde har fået, og vi kom langsomt til os selv senere på aftenen. Vi gik smilende hver til sit, vel vidende at dette betød intet, og alligevel så ufatteligt meget for vores forhold. På trods af, at det hele virkede så perfekt, er der et eller andet, der nager mig ved episoden, som om at jeg ikke helt vil acceptere, at det ikke betød noget. Måske betyder hun mere for mig, end jeg vil vide af – nej, så ville jeg vide det med sikkerhed – ville jeg ikke?

Søren stod af sin cykel et øjeblik. Han kom pludselig i tvivl, om han husket sine penge. Han fandt tegnebogen frem og kiggede i den – lort – der var kun tyve kroner. Hvordan skulle han betale for varerne. Nå ja, ok, de kendte ham jo. Han kunne vel få lidt kredit. Han havde ikke tid til at cykle tilbage og hente flere penge. Han skulle være i hytten om 25 minutter og han manglede stadig at cykle syv kilometer.

Mørket var ellers ret intenst her inde mellem træerne, så han skuttede sig og satte farten op. Der var altså noget ved denne skov, som han ikke brød sig om.

Den anden gang, jeg virkelig kom til at brænde fingrende, var i sidste weekend. Vi var til fest hos en eller anden fra Katrines klasse, da det hele mere eller mindre endte i kaos. Jeg

fattede ikke helt, hvad der skete, men på en eller anden måde blev Jakob og Pia, som er kærestere, uvenner. Jakob valgte at skide på Pia og endte sammen med Caroline på et eller andet værelse. Dette opdagede Pia vist, og

hun brød totalt sammen. Jeg snakkede ikke med hende med det samme, men først et par timer senere. Jeg troede egentlig, at hun var taget hjem, men pludselig fandt jeg hende i en sofa enormt fuld. Vi begyndte at snakke sammen, og det ene ord tog det andet, og pludselig var vi sammen. Jeg var selv temmelig fuld - jeg prøvede at lade være, men det gik ikke rigtigt, og vi endte hjemme hos mig. Vi bollede, men hele tiden havde jeg følelsen af, hvor forkert dette var. Da jeg vågnede næste morgen var Pia forsvundet. Dette var egentlig ganske godt, for jeg ved ikke, hvad jeg skulle sige til hende. Jeg har faktisk ikke talt med hende siden - hun har ikke været i skole. Måske har hun brugt tiden på at tænke over det hele.

Jeg må indrømme, at jeg blev temmelig overrasket, da jeg så, at der var brev fra hende den anden dag. Jeg skyndte mig at åbne det. Jeg ved ikke helt, hvad jeg forventede, at der skulle stå deri, men jeg blev forbavset over

Pia er en dejlig pige, men jeg fortryder inderligt, at vi var sammen. Det gør jeg jo som oftest, når jeg har været sammen med en, men denne gang er det ekstremt. Hvordan kunne jeg gøre det overfor hende og Jakob? Det må da fuldstændig have ødelagt deres forhold, at de

indholdet. Det var en indbydelse til alle os venner. Hun bad os møde op i skovhuggerhytten ude i skoven i aften. Vi lavede engang en aftale, der gik ud på, at hvis vi nogensinde skulle blive uvenner, skulle vi mødes alle vennerne, og tale tingene igennem på neutral grund. Jeg havde faktisk helt glemt den aftale, og jeg troede egentlig ikke, at der var nogen der tog den seriøst. Jeg synes faktisk, det virker lidt latterligt. Hvorfor ikke bare se tiden an, og se, hvad der sker.

Jeg har dog besluttet mig for at tage af sted. Ikke så meget fordi jeg gider at tale med de andre, men jeg har alligevel en aftale med nogle dealere ude i skoven klokken halv tolv, og så har jeg da en undskyldning over for min mor til at tage derud. Jeg må se, om ikke jeg kan liste mig væk et kvarters tid og få handelen overstået. Jeg bliver fandeme nødt til at få noget, ellers klarer jeg ikke aftenen – slet ikke når vi skal være så fucking sociale og diskutere vores ”problemer”.

begge var sammen med en anden. Hun er ellers en rigtig sød pige, der er god at snakke med. Især fordi det virker som om, at hun har styr på alting, og derfor kan overskue mine problemer. Jeg er ellers ikke så fantastisk tæt knyttet til hende, hvilket nok skyldes, at vi i bund og grund er for forskellige.

Katrine er en ganske fantastisk – det må jeg indrømme. Hun er den type som kun viser én det, som hun ønsker at man skal se. Jeg troede ikke, at hun havde friheden i sig, men det fik jeg da øjnene op for den aften i skoven. Jeg er glad for, at hun valgte at vise mig den side af hende – jeg føler mig på en måde beæret, da hun ellers udadtil virker som kedelig og stille. Lidt ligesom mig selv. I virkeligheden er vi nok mere ens, end nogen af os tør erkende. De fleste ville være blevet stødt, hvis jeg tog dem

med ud for at købe stoffer, men for Katrine virkede det som om, at det var det mest naturlige i verden.

Vi har været venner længe, men jeg kender åbenbart ikke alt til Katrine. Det viste scenen i skoven mig. Hun rummer mere end nogen aner, og jeg er sikker på, at jeg kun har set toppen af isbjerget. Der gemmer sig mere bag det kønne ansigt og de mange bøger, hun læser – noget der kun venter på at blive set og vist frem.

Jakob har altid været min bedste ven, men vi er begyndt at glide fra hinanden. Det er som om, at han er begyndt at gå sine egne veje. Han er startet på handelsskolen, mens vi andre er startet på gymnasiet, og han er blevet rigtig poppet, efter han startede. Det er som om, at han prøver at hænge ud sammen med de ”hårde” gutter i stedet for dem, der er hans virkelige venner. Det virker lidt som om, at han ikke længere gider mig, og prøver at slippe af med mig. Hvorfor det? – hvad gør jeg forkert? Har

det mon noget at gøre med, at jeg flere gange er kommet til at være sammen med hans kæresten? Det var ikke med vilje, og det var faktisk dem, der startede.

Vi legede meget sammen i folkeskolen, men da hans mor døde i 6.klasse, blev han meget forandret. Han lukkede sig inde i en skal, og vi har kun sjældent talt om det. Som om, han prøver at fortrænge det. Jeg har egentlig aldrig forsøgt at få ham til at åbne sig for mig, da jeg egentlig tror, at det vil komme af sig selv en dag . Det håber jeg i hvert fald.

I folkeskolen var Caroline mit yndlingsoffer, når det galdt om at blive drillet og hevet i fletningerne.

Ikke at jeg gjorde dette meget, men hun var et oplagt offer. Hun var stille, så sød ud og havde noget mystisk over sig. Jeg kendte hende ikke vildt godt, men i tiende klasse kom hun på efterskole, og da hun vendte hjem var hun meget forandret. Hun var blevet selvsikker og mystikken var blevet større. Jeg er begyndt at tale en del med hende til festerne, og jeg er en smule tiltrukket af hende. Ikke seksuelt, men det virker som om, at hun forstår, hvad der rører sig i mit indre.

Casper er en sjov fætter. Efterhånden som Jakob og jeg er gledet fra hinanden, er Casper kommet til. Jeg kan mærke, at vi er ved at udvikle os til meget gode venner. Han kender dog kun til den side af mig, som jeg viser åbentlyst, så hvordan det virker, når han ser den virkelige udgave af mig, er svært at sige. Jeg tror dog på, at det nok skal gå. Casper virker i hvert fald meget

Hun har en eller anden fascination af at være anderledes, som jeg faktisk godt kan lide. Jeg ville lidt ønske, at det var mig, der turde tage springet og forandre mig til den, jeg gerne vil være.

Der er mange der synes, at hun bare er en irriterende alternativ flippertøs, men jeg ser hende som meget mere end det. Hun rummer en dybde, og det virker som om, at hendes ideer om økologi, kommunisme og verdensfred faktisk er noget, hun mener, og ikke kun er noget hun gør, for at have de rigtige holdninger.

tollerant, hvilket nok skyldes at han et par år ældre end os andre, og derfor har oplevet mere.

Casper har et eller andet med piger, som jeg mangler. Han er ekspert i at få et forhold til dem. Ikke sådan at de bliver kærester, men blot venner. Jeg ødelægger det altid ved at være sammen med dem.

Søren er 16 år gammel og går i 1.G på byens lokale gymnasium. Han bor sammen med sine forældre og sin storebror. Forældrene er begge ansat i gode stillinger, og der har aldrig manglet noget i Søren's liv, hvilket generelt har gjort, at han ofte keder sig – han mangler udfordringer.

Udadtil virker Søren som den stille, men meget selvsikre dreng. Han har altid klaret sig godt i skolen, men det er begyndt at gå ned ad bakke efter han er begyndt at tage stoffer. Stofferne kan være et udtryk for den kedsomhed, som han altid har følt, og nu trænger han til noget spændende og farligt i tilværelsen. Søren er langt mere hooked på amfetamin, end han egentlig selv vil erkende, og efterhånden går alle hans penge til stoffer.

Overfor piger har Søren det klare problem at han har svært ved at knytte sig til én bestemt. Han er bange for at tage konsekvenserne af sine handlinger, og i stedet vil han blot skøjte igennem tilværelsen, selvom det ofte sårer både ham selv og andre. Han mangler sikkert den store kærlighed, men den skal nok komme en dag. Indtil videre har han kun mødt den i form af amfetamin og ecstasy.

Generelt virker Søren overfladisk på mange, da han ikke er meget for at tale om sig selv – han er langt bedre til at lytte, og nægter ofte at se sine egne problemer. Han leder desperat efter nære venner, nu hvor Jakob er gledet væk fra ham. Hvordan det vil gå ham, afhænger meget af hans psyke og erkendelsesevne.

Caroline

Der var mørkt på Carolines værelse. Et enkelt stearinlys lyste dog op, og afslørede hendes tynde skikkelse på sengen. Mellem fingrene var der en guldkæde med et smykke i. Hun stirrede intenst på det, vendte det og drejede det. Hun kiggede kort på sit ur, hvorefter hun rejste sig og pustede lyset ud. Ude i gangen fandt hun sin jakke, som hun tog på, hvorefter hun begav sig udenfor ud i mørket.

Jeg hedder Caroline og er 17 år gammel. Teenagelivet er der, hvor man føler mest i hele sit liv, og for mig har det udviklet sig til et stort virvar af forvirrende tanker og ideer – jeg ved knap, hvad jeg skal mene om mig selv længere. Før i tiden var det hele egentlig meget lettere. Jeg var den søde, smilende pige, der altid gjorde det rigtige og alle folk kunne lide. Hvorfor mister folk lysten til en, bare fordi man forandrer sig, og får et andet syn på livet? Før i tiden var jeg uskylden selv, der aldrig havde været sammen med en fyr, og altid kun tænkte på den fuldendte romantiske kærlighed, men jeg har erkendt, at sådan hænger verden ikke sammen. Efterskolen har fået mig til at lære, hvordan Caroline er inderst inde. Her blev jeg en anden. Pludselig fik jeg øjnene op for, at man kan lave andet med fyrene end blot holde i hånd og se romantiske film. Jeg oplevede, hvordan friheden kan leves ud på en speciel måde.

Det var nok de andre på skolen, der satte mig i gang, og jeg valgte da også at følge deres mode med sort hår, bleg makeup og piercinger, men jeg blev meget mere end dette – jeg blev fri – fri fra min families bånd og mine venners forventninger til mig.

Jeg hørte om anderledes måder at leve på, og jeg er blevet fascineret af den fri livsstil, som man havde engang – en livsstil, jeg egentlig ikke tror, nogensinde er nået herud på landet, hvor jeg bor. Det hele blev på en måde lettere. At gå i det tøj, man havde lyst til, i stedet for det tøj som normen og moden sagde. At ryge hash, hvis det var det, man ønskede. Det var livet for mig.

Da jeg holdt op på skolen og skulle begynde i gymnasiet, troede jeg, at jeg skulle dø. Hvordan skulle jeg nogensinde falde til igen hjemme i det hul, hvor jeg altid har boet? Sammen med ækle poptøser og slimede drenge? Mit liv ville blive et helvede, og der ville ikke være nogen at snakke med om

væsentlige ting i livet.

Helt så slemt, som jeg troede, blev det dog ikke, og gymnasiet er egentlig heller ikke så galt. Faktisk lærer vi mange spændende ting, og jeg glæder mig til 2. og 3.G, når jeg skal have fag som filosofi, psykologi og religion – fag om menneskets tanker og ideer. Jeg er

Caroline fandt sin cykel frem og steg op på den. Hun gad nok vide, hvad det var for en underlig idé, Pia havde fået, men det skulle hun sikkert nok finde ud af. Hun cyklede ned ad indkørslen og drejede til venstre ad grusvejen. Hun kunne mærke noget koldt mod sit bryst og kom i tanke om halskæden. Den var kold som graven, men hun turde ikke tage den af. Hun var bange for, hvad der så skulle ske.

Selvom jeg har fået et godt forhold til mine venner igen, virker det lidt som om, at jeg ikke rigtig passer ind hos dem. Det er som om, at de ikke kan acceptere min måde at være på, og jeg tror til tider de taler om mig bag min ryg. Det er for mig egentlig ligemeget. De kan sige, hvad de vil, de skal ikke lave om på mig. Det er nærmere mig, der skal lave om på dem.

I sidste weekend var jeg ellers skyld i en frygtelig ballade hos mine venner. Vi var til fest hos en eller anden slimet poptøs fra Katrines klasse, da jeg var sammen med Jakob. Han er godt nok kæreste med Pia, men de var blevet uvenner og havde mere eller mindre slået op. I hvert fald endte det med, at jeg sad og snakkede med ham inde i et soveværelse, og det virkede ikke som om, at

egentlig også faldet ganske godt til sammen med mine venner igen, men det virker dog temmelig meget som om, at de ikke helt forstår mit nye jeg. På den anden side, snakker jeg langt mere med dem nu, end jeg gjorde før, jeg startede på skolen.

han var synderligt ked af det. Jeg prøvede at friste ham lidt, og snart efter lå vi og kyssede på sengen. Det blev hurtigt mere og mere intenst. Jeg begyndte at kradse ham i ansigtet med mine lange negle, og blodet begyndte at flyde. Det var tydeligt, at han nød det, og jeg blev vildt ophidset af det.

Pludselig kom Pia ind i rummet, og så havde vi balladen. Hun skreg højt, da hun så os og løb ud af rummet. Jakob så en smule ked ud af det, men jeg var ligeglad. Han kunne bare lade være med at være sammen med mig i første omgang. Han kom da også tilbage til mig, og snart efter var vi godt i gang igen. Vi blev dog enige om at skride, og i stedet fandt vi en tom legeplads, hvor vi lagde os i et legehhus. Her gjorde vi det mange gange i løbet af natten, og det blev bedre og bedre

hver gang. Til sidste kunne han dog ikke klare mere, men ved den sidste orgasme skreg vi begge højt – en slags hymne til det fri liv. Herefter lagde vi os til at sove.

Jeg vågnede tidligt og Jakob sov stadig. Jeg så lidt på hans sovende ansigt, hvorefter jeg fik en ide. Jeg fandt en pind og tegnede et hjerte i sandet. Hjertet var revet midt over. Hvorfor jeg gjorde det, vidste jeg ikke, men bagefter følte jeg mig vel tilpas. Noget i mig sagde, at

Pia er Jakobs kæreste. Det var egentlig ikke fordi, jeg ville ødelægge noget mellem de to, men ting sker jo, og bagefter fryder det mig faktisk. Jeg kender hende ikke så godt længere, men tidligere legede vi meget sammen. Jeg misunder hende dog hendes fantastiske talent til at spille skuespil – noget som jeg så absolut kunne bruge.

Katrine er Pias slyngveninde. Hun er en stille pige, der dog er ret interessant under overfladen. Hun er ufattelig klog og læser

Jakob – hvad skal jeg sige. Han er sød fyr, men fjø hvor er han overfladisk. Han er den ultimative popdreng, der gør, hvad der forventes hos de smarte fyre.

det var det rigtige at gøre.

Jeg er flere gange blevet fristet til at gøre noget ondt mod mine venner siden, men jeg har ikke gjort det. Det startede morgenen efter festen, og engang imellem får jeg lysten til at spille vennerne ud mod hinanden. Det er utroligt, at jeg kan få sådanne tanker, men jeg kan ikke lade være. Jeg tror faktisk at det skal være den nye Caroline – Caroline, der ser hvad venskabet kan bære.

Episoden til festen nager hende, og hun har sendt et brev ud til alle os venner, hvor hun vil have os til at mødes i den gamle skovhuggerhytte, så vi kan tale tingene igennem – hvor barnligt. Vi lavede engang det løfte, at hvis vi blev uvenner, skulle vi tale tingene igennem på neutral grund, indtil vi var enige. Det holder jo bare ikke – hvad skal jeg sige til de andre – angre, nej aldrig i livet.

meget om alting. Jeg ville ønske, at jeg havde hendes tålmodighed til at forstå komplicerede ting.

Han var nem at forføre, og det var også ganske godt, men han betyder intet for mig. Jeg fortryder dog ingenting. Dette var startskuddet til mit nye jeg.

Søren er en fantastisk fyr. Han minder en smule om Jakob ved første øjekast, men han er langt mere spændende. Han rummer en dybde, som kun ganske få folk har, jeg kender. Vi er

Casper er den ældste fyr i slængen. Han er en ganske flink fyr, men egentlig ret intetsigende. Han er lidt for feminin til min smag. Han er næsten ”veninde” med de andre piger, og det er sgu

begyndt at tale meget sammen på det sidste, og vores venskab er blevet virkelig dybt. Jeg tror han rummer mange lag, som jeg ikke kender til, men dem finder jeg sikkert en dag.

lidt ækelt. Det ville være oplagt, hvis han var bøsse, men det tror jeg nu ikke – jeg har vist set ham med sammen pige engang. Jeg taler ikke så meget med Casper, men han er en sjov fyr, der altid er med på at lave noget sjovt.

Caroline er 17 år og går i 1.G på det lokale gymnasium. Hun bor sammen med sine forældre og lillesøster, men det er ikke nogen, hun taler meget med. Det var faktisk derfor hun tog på efterskole, fordi livet derhjemme var ved at udvikle sig til et helvede. Hun skændtes altid med forældrene, og det hele var bare for meget. Livet på efterskolen lærte hende nye sider af sig selv at kende, men forholdet til forældrene blev ikke bedre – det blev faktisk værre, da de ikke kunne forstå, hvad der var sket med deres lille ”pus”.

Caroline har en halskæde, som efterhånden er blevet et symbol på efterskolen får hende. Hun købte den på en tur til Firenze mens det gik allerbedst på skolen. Nu går hun altid med den, og tager den faktisk aldrig af. Hun tror inderligt, at hun vil glemme det fantastiske liv på skolen, hvis hun mister den.

Caroline er i manges øjne bare en irriterende rebelsk teenagetøs, der følger den gængse efterskolenorm, men hun lægger faktisk bund bag sine ideer. Det er som om, at hun har fundet sit kald i livet at være anderledes end andre.

På en eller anden mærkelig måde har Caroline også fået opbygget en ligegyldighed overfor andre mennesker, der næsten er sygelig – som om hun gør alt i sin egen interesse, og det morer hende at skabe intriger mellem folk – hun elsker at teste dem. Dette giver sig især til udtryk i hendes forhold overfor fyre, som hun har det med at udnytte på det groveste. Derfor er det utroligt at hun aldrig har været sammen med sin nære ven Søren, men det kan jo være det kommer, for Caroline har svært ved at omgås drenge platonisk.

Casper

Casper åbnede hoveddøren til huset, smækkede den forsvarligt bag sig og gik ned mod garagen. Lyset tændte automatisk, som han havde forventet, og han åbnede den tunge garageport. Han gik ind, men stoppede så med et sæt: Bilen var væk! Typisk – hans far havde taget den til festen, selvom han havde lovet, at Casper kunne bruge den i aften. Han tænkte sig om et øjeblik, og så derefter ingen anden udvej end at finde cyklen frem. Han gik ind i huset igen og hentede lygterne som han tændte, mens han fandt det gamle vrage længst inde i garagen. Han satte sig op og begyndte at cykle de ti kilometer ud i mørket. Det blæste en del, men der var ikke noget at gøre ved det – han måtte nå frem.

Jeg hedder Casper og er nitten år gammel. En forvirrende alder, men alligevel skal alting være så perfekt – udadtil i hvert fald. Alle folk tror, at jeg har det så nemt. Masser af venner, charme og en umiddelbarhed, der kan få de fleste til at blive misundelige. Jeg har ingen store problemer eller skeletter i skabet. Men meget mindre kan også gøre det, og få det hele til at virke besværligt og uoverskueligt. Jeg har ingen kæreste, og det er vel reelt mit største problem. Jeg har aldrig haft en kæreste, og det er vel i endnu højere grad et problem. Jeg aner ikke, hvad det er, jeg gør forkert. Alle pigerne siger, at jeg er så ufattelig sød og rar, og de elsker at nusse om mig og snakke ”veninde-snak” med mig, men de vil ikke have mig som kæreste – hvorfor ikke?

Jeg har prøvet det gang på gang. Jeg finder mig en pige, som jeg bliver forelsket i. Jeg begynder at omgås hende og vi får det godt – altid for godt, for det ender altid med, at vi blot bliver gode venner. Venner er rare, men ikke altid. Jeg har mange af den slags veninder, og hver gang er det gået ens. Godt nok er jeg kommet over dem alle, men det irriterer mig alligevel. Det må da for fanden gå godt bare én enkelt gang.

Jeg er blevet forelsket endnu engang, og igen er der sket det samme – vi er blevet de bedste venner i verden. Denne gang er det Katrine det er gået ud over. Det begyndte med, at vi snakkede sammen til nogle fester, og vi aftalte, at vi skulle se nogle film sammen. Jeg var selvfølgelig ellevild, for jeg var sikker på, at vi havde noget kørende sammen, men i

stedet for at blive kæresten, er vi bare blevet venner. Hvad er det, der sker? Det kan selvfølgelig være, at hun er bange for at ødelægge venskabet ligesom jeg er det, og derfor ikke rigtig tør tage initiativ. Åh, bare jeg kunne få mig til at bekende min kærlighed til hende, så jeg kunne få sagen afklaret – jeg er bare så frygtelig dårlig til den slags. Jeg har dog fået et fantastisk forhold til Katrine, og vi fortæller efterhånden hinanden alt.

Det er ret sjovt til tider at være sammen med mine venner. De er alle et par år yngre end mig, men det er ikke noget jeg tænker det vilde over, men af til kan jeg dog godt mærke

det alligevel, når de snakker om livet, universet og alt det der – det virker som om, at de har prøvet det hele og har svar på alting – det er dog for det mest bare naive utopiske tanker om en bedre verden. Meget sødt, men alligevel ret naivt.

Der er mange på min egen alder, der synes jeg er åndssvag, når jeg går sammen med folk, der er yngre end mig, men det kan da være fuldstændig ligemeget, hvor gamle folk er – når bare man har det godt sammen og føler, at man er ligeværdige. Det føler jeg langt det meste af tiden, og især pigerne kan jeg tale godt med.

Skoven var ganske mørk og vinden havde taget til. Casper trampede lidt hårdere i pedalerne og sveden kom frem på hans pande. Han kiggede sig rundt mellem træerne og ledte efter den lille sidevej, han skulle ned ad. Der var den endelig. Den lille skovvej var pløret let til, men Casper trodsede mudderet og cyklede videre. Nu var han snart fremme ved hytten. Varmen ventede og det samme gjorde de andre venner – på trods af at dette møde var og blev ubehageligt, så skulle det vel overstås.

Der var ellers krise i venskabet i sidste uge, da vi var i byen. En eller anden poptøs fra Katrines klasse holdt fest, og hun havde fået lov til at invitere os med. Her blev Pia og Jakob, der er kæresten, uvenner. Jeg ved ikke helt, hvad der skete, men pludselig kom Pia grædende ud fra et eller andet værelse. Jeg havde siddet og talt med Katrine det meste af aftenen, så jeg havde ikke fattet så meget af, hvad der skete

omkring mig. Katrine skyndte sig hen for at trøste Pia, der er hendes bedste veninde. Det irriterede mig inderligt, da jeg lige troede på, at der skulle ske noget imellem os den aften. Pia var helt ude af den, men jeg fandt aldrig ud af helt præcist, hvad der var sket. Det var et eller andet med, at Jakob var sammen med Caroline...hvor kunne han?!?

Pia overreagerede vildt på situationen og hun drak sig enormt fuld for at glemme det hele.

Jeg fik senere at vide af Søren at han havde været sammen med Pia senere – de var begge meget fulde, og Pia havde fundet trøst hos ham. De var endt hjemme hos ham, men hun var heldigvis gået, da han vågnede. Han har ikke talt med hende siden.

Der er faktisk ingen af os venner, der har talt med Pia siden festen. Katrine siger, at hun har prøvet at ringe hende, men Pia har ikke været hjemme. Det var ret overraskende da jeg kom hjem den anden dag. Der fandt jeg et brev fra Pia. Hun havde sendt det til os alle seks. I brevet bad hun os om at mødes ude i skovhuggerhytten lørdag aften, så vi kan tale tingene igennem. En ret underlig ide. Egentlig

temmelig barnlig, men også lidt sødt og naiv på en måde. Vi lavede engang en aftale om, at hvis vi nogensinde skulle blive uvenner, så skulle vi mødes og tale tingene igennem på neutral grund. Vi var ret fulde, og ingen af os tog det videre seriøst, men det gør Pia altså nu. Det er ret spændende, hvad det møde skal føre til. Jeg frygter inderligt, at der bliver en trykket stemning derude, hvor vi bare lader som ingenting. Noget helt andet er: Hvorfor er jeg egentlig blevet inviteret med? Jeg var da ikke involveret i al balladen? Måske er det fordi, jeg var med til at aflægge løftet dengang.

Pia er en rigtig sød og sjov pige. Ikke at jeg kender hende vildt godt, men hun er altid sjov at være sammen med. Hun er typen, man sidder og pjatter og danser med til festerne. Hun er dog lidt irriterende, når hun til tider gerne vil tage kontrollen med tingene og være den, der skal sørge for, at vi holder sammen. Det er sikkert den opgave, hun har påtaget sig igen. Det passer hende tydeligvis ikke, at det er hende, der er centrum for al balladen. Hun plejer at være meget bedre til at sidde på sidelinien og være bagklog – lidt ligesom mig.

Jeg tror, at Pia og jeg minder mere om hinanden, end man lige umiddelbart tænker

over. Det er sikkert også derfor, at vi har potentiale til at blive rigtig gode venner, hvis vi gjorde noget ved det. Hun har samme trang til at bevare overblikket og se en sag fra flere synspunkter, som jeg har. Det passer virkelig ikke til hende, at det er gået kludder i hendes forhold til Jakob, som hun ellers har været kæreste med i et års tid.

Det er faktisk utroligt, at jeg aldrig har været forelsket i hende – ikke ment på den måde, at jeg ikke ville være sammen med hende, hvis hun tvang mig.

Katrine er en fantastisk pige. Jeg elsker hende virkelig højt – både som ven, men også mere end det. Hun er den perfekte til mig. Problemet er bare, at jeg ikke er sikker på, om hun føler det samme for mig. Der er jo selvfølgelig kun en måde at finde ud af det på. Katrine er et fantastisk spændende menneske. På overfladen er hun en stille og lidt genert

type, men kommer man ind under huden opdager man en dybde, der er helt utrolig. Hun har mange spændende tanker om livet, og man kan virkelig snakke med hende om alt, hvad der falder en ind. Jeg elsker at ligge om aftenen og snakke med hende, mens vi nusser og masserer hinanden. Hun vil simpeltheden være den perfekte kæreste til mig.

Jakob er Pias kæreste. Jeg kender ham ikke vanvittig godt, men han virker sådan set meget flink. Han er godt nok blevet en rigtig popdreng på det sidste, men han er dog ganske morsom at være til fest med, og han forstår virkelig at skabe en fed

stemning omkring sig. Det var godt nok ikke videre godt, det der skete mellem ham og Pia til festen i sidste uge, men jeg håber da så sandelig, at de finder sammen igen, for de passer godt sammen og ser normalt ud til, at de virkelig er glade for hinanden.

Søren og jeg er efterhånden blevet temmeligt gode venner. Før i tiden hang han meget ud sammen med Jakob, men de er efterhånden gledet fra hinanden. Søren er en rigtig rar fyr, og vi besøger tit hinanden og snakker om vidt og bredt. Søren har et eller andet talent med piger, der gør, at de alle sammen vil have ham. Han er ofte sammen med nogen, men det bliver aldrig til mere end det. Det går altid

galt på en eller anden måde for ham, eller også er han bare ikke interesseret, når det kommer til stykket. Hvorfor han er sådan, ved jeg ikke. Det er ret synd for alle pigerne, da han efterhånden har knust mangt et pigehjerte. Hvorfor gør han det? Hvis det var mig, der kunne score som ham, ville jeg godt nok bruge mit talent til at få mig en sød kæreste i stedet for en masse løse engangsknald.

Caroline er et yderst underligt bekendtskab. Hun er egentlig en typisk påtaget alternativ flippertøs, der er blevet påvirket af at gå på efterskole. Han er yderst intrigant og elsker at afprøve folks grænser. F.eks. tror jeg kun at hun var sammen med Jakob for at teste hans og Pias forhold. Underligt, for hun er egentlig en sød pige på mange måder. Vi snakker af og til sammen, når vi er i byen og det er egentlig

meget hyggeligt, på trods af, at vi er meget forskellige.

Jeg må sige, at selvom Caroline til tider kan være decideret onskabsfuld er der noget tiltrækkende over hende, og jeg har tit haft lyst til at være sammen med hende. Jeg er ikke forelsket i hende på nogen som helst måde, men hun har en kraftig sexappeal over sig, som jeg ikke kan modstå.

Casper er nitten år og arbejder på en fabrik i sin lille hjemby. Han blev student i sommer, og bruger nu tiden på at tjene penge, og finde ud af, hvad der videre skal ske i hans liv. Han bor sammen med sine forældre – storebroderen er flyttet hjemmefra for nogle år siden. Han har egentlig et temmelig godt forhold til sin familie, og de kan faktisk tale om næsten alt.

Casper er en fantastisk sød og forstående fyr, hvilket måske i bund og grund er hans problem. Han er god til at lytte og snakke med især piger om deres problemer. Derved bliver han venner med pigerne i stedet for kærester. Casper er nok generelt en smule kedelig og forudsigelig, og det vil pigerne gerne have hos en ven, men ikke hos en kæreste. Han mangler mystik og spontanitet.

Overfor sine venner er Casper den ”gamle”, hvilket han egentlig nyder. Han kan godt lide at være den, der læner sig tilbage og observerer de andres intriger og teenageproblemer. Dette kan dog til tider få Casper til at virke en smule arrogant overfor de andres ”ubetydelige teenagepjet”. Som om at de endnu ikke har indset, hvad livet virkelig går ud på.